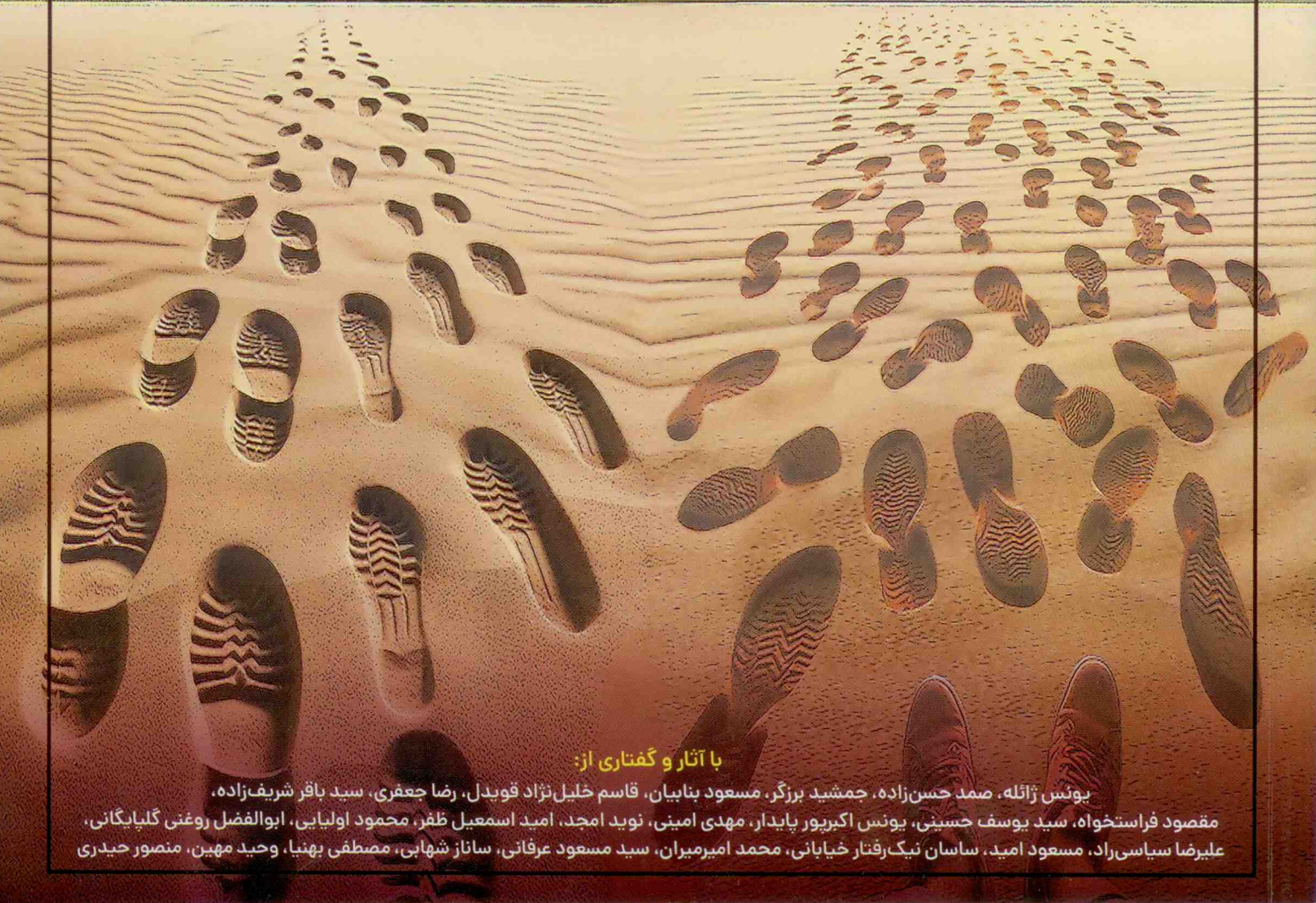

اتاق تبریز

نشریه اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تبریز
شماره ۱۹ - مرداد و شهریور ۱۴۰۳

از شکل زدایی تا شکل گرایی

با آثار و گفتاری از:

یونس ژانله، صمد حسن زاده، جمشید برزگر، مسعود بنابیان، قاسم خلیل نژاد قویدل، رضا جعفری، سید باقر شریف زاده، مقصود فراستخواه، سید یوسف حسینی، یونس اکبریور پایدار، مهدی امینی، نوید امجد، امید اسمعیل ظفر، محمود اولیایی، ابوالفضل روغنی گلپایگانی، علیرضا سیاسی راد، مسعود امید، ساسان نیکرفتار خیابانی، محمد امیرمیران، سید مسعود عرفانی، ساناز شهابی، مصطفی بهنیا، وحید مهین، منصور خیدری

بسم الله الرحمن الرحيم

اتاق تبریز

نشریه اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تبریز

شماره ۱۹ - مرداد و شهریور ۱۴۰۳

صاحب امتیاز:

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تبریز

مدیرمسئول:

مسعود بناییان

سردبیر:

ساسان نیک‌رفتار خیابانی

همکاران:

ساناز شهابی، افخم ابراهیمی، پری اشتري، منصور حیدری، الهام سلامی، علیرضا پورسلطانی، شهرام صادق‌زاده، جعفر ساعی‌نیا، سهند شهبازی، رعنا باقرزاده کریمی، فرانک نوروزی، امین طبقچی، اولدوز اقدم ارسی

عکس:

بهزاد عزیزپور، مینا نوعی، پینار رحیمی، رضا خدایی

طراحی و صفحه آرایی:

حمید کریمی غازانی

نشانی:

تبریز، خیابان ارتش شمالی، شماره ۶۵، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تبریز

تلفن:

۳۵۲۶۴۱۱۱ (۰۴۱)

تلفن سفارش آگهی:

۳۵۲۶۴۱۱۳ - ۳۵۲۶۴۱۰۱ (۰۴۱)

وب سایت: www.tzccim.ir

تلگرام: @tzccim

اینستاگرام: @tzccim

توضیحات مجله:

نشریه اتاق تبریز از تمامی صاحبان اندیشه، و قلم در حوزه‌های مربوطه مقاله می‌پذیرد. از ارسال کنندگان مطالب درخواست می‌شود شرح کوتاهی از مشخصات فردی، سوابق علمی و تحصیلی، سوابق اجرایی، تالیفات و ترجمه‌های خود را به همراه عکس به نشانی ایمیل news@tzccim.ir ارسال کنند.

آراء و نظرات چاپ شده در نشریه لزوماً بیانگر دیدگاه نشریه اتاق تبریز نیست. نشریه اتاق تبریز در ویرایش مطالب دریافتی آزاد است.

سخن مدیرمسئول

۲ ضرورت استقلال و هویت مشترک صنفیبرای موفقیت تشکل‌ها

سخن سردبیر

۳ تشکل‌ها؛ حلقه‌ی مفقوده توسعه جامعه مدنی

پرونده: از تشکل زدایی تا تشکل گرایی

۴ یادداشت رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تبریز؛

۵ لزوم بازتعریف نقش تشکل‌ها

۶ گفتگو رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران؛

۷ لزوم استفاده از ظرفیت تشکل‌ها در سیاست‌گذاری‌ها

۸ گفتگو نایب رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تبریز؛

۹ نقش حیاتی تشکل‌ها در توسعه اقتصادی؛ از مطالبه‌گری تا هم‌افزایی

۱۰ تشکل گرایی؛ از نگاه هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی تبریز

۱۱ گفتگو با مقصود فراسخواه؛ رانت و انحصار مانع تشکل گرایی است

۱۲ گفتگو با علیرضا سیاسی راد؛ نقش نهادهای تنظیم‌گر اتاق‌های بازرگانی در حوزه تشکل‌ها

۱۳ گفتگو با محمود اولیایی؛ تشکل‌ها به مثابه مرکز ایجاد قدرت مردم

۱۴ دلایل شکست تشکل گرایی در ایران؛ از موازی‌کاری تا ضعف ساختارهای اجرایی

۱۵ بستر اجتماعی و فرهنگی شکل‌گیری و فعالیت تشکل‌ها در ایران

۱۶ گفتگو با رضا جعفری؛ نگاه به تشکل‌ها باید مثبت باشد

۱۷ گفتگو با نوید امجد؛ از بقا تا توسعه؛ نقش تشکل‌ها در ایران و چالش‌های پیش رو

۱۸ گفتگو با محمد امیرمیران؛ تاریخچه سندیکای حق‌العمل‌کاران کمرکی تبریز از شکل‌گیری تا امروز

۱۹ گفتگو با ابوالفضل روغنی گلپایگانی؛ دولت تکلیف تشکل‌های موازی را روشن کند

۲۰ گفتگو با سید مسعود عرفانی؛ لزوم بازتعریف جایگاه تشکل‌ها در ساختار اقتصادی ایران

۲۱ گفتگو با مسعود امید؛ بزرگترین مانع نسبت منفی دولت با تشکل‌هاست

۲۲ چالش‌های تشکل‌ها؛ از نبود بستر فعالیت تا نقش تشریفاتی تشکل‌ها

۲۳ تحلیل نظرسنجی از اعضای اتاق تبریز در خصوص تشکل‌ها؛ تشکل‌های موازی-اعضای ناراضی

۲۴ هیئت مدیره تشکل‌ها یا رهبران تغییر!

۲۵ تشکل‌های اقتصادی بازیگران کلیدی اقتصاد

۲۶ گفتگو با علی محمدی‌پور؛ تشکل‌ها یک انتخاب نیستند، بلکه ضرورتند

معرفی کتاب

۲۷ معرفی کتاب بخش پرونده

۲۸ معرفی کتاب کمیسیون کارفرینی، اقتصاد دانش بنیان و بهبود محیط کسب و کار

اقتصاد جهان

۲۹ مروری بر اقتصاد جهانی از ابتدای مرداد تا پایان شهریور ۱۴۰۳

۳۰ شاخص‌های تأثیرگذار در چرخه عمر کسب و کارها

گزارش‌ها

۳۱ گزارشی از مراسم سخنرانی موسی غنی‌نژاد، اقتصاددان برجسته کشور

۳۲ گزارشی اتاق تبریز از بیست و پنجمین نمایشگاه صنعت کیف و کفش تبریز

۳۳ گزارشی اتاق تبریز به مناسبت روز تشکل‌ها و مشارکت‌های اجتماعی

۳۴ گزارشی از مراسم سخنرانی مقصود فراسخواه، جامعه‌شناس سرشناس کشور

۳۵ گزارشی از مراسم شب حاج محمد نجوانی در اتاق تبریز

۳۶ گزارشی اعزام هیئت تجاری اتاق بازرگانی تبریز به فدراسیون روسیه

۳۷ گزارشی اختصاصی اتاق تبریز از بیست و سومین دوره نمایشگاه بین‌المللی شیرینی و شکلات ایران

درچه‌های به جهان

۳۸ روسیه

انرژی

۳۹ حرکت انرژی جهانی به سمت انرژی‌های تجدیدپذیر

رویدادهای اتاق بازرگانی تبریز

۴۰ رویدادهای اتاق بازرگانی تبریز در مرداد و شهریور ۱۴۰۳

۴۱ گزارشی تصویری

عملکرد اتاق بازرگانی تبریز

۴۲ هیئت نمایندگان و هیئت رئیسه

۴۳ بخش بین‌الملل

۴۴ شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی - مرکز داور

۴۵ مرکز پژوهش‌های اتاق بازرگانی تبریز

۴۶ واحد آموزش

۴۷ کمیسیون‌های مشورتی

۴۸ روابط عمومی - کارنه تیر

۴۹ صدور کارت - گواهی مبدا

علی محمدی پور، جوان تبریزی؛ استاد دانشگاه، عضو تشکل علمی نخبگان وزارت نفت و عضو انجمن آموزش محیط زیست و توسعه پایدار ایران در گفتگو با روابط عمومی اتاق بازرگانی تبریز، به بیان اهمیت نهادهای مدنی در تدوین استانداردهای زیست محیطی، آموزش و آگاهی بخشی، نظارت بر اجرای قوانین و همکاری با دولت پرداخت و به چالش‌ها و فرصت‌های موجود برای تشکل‌های صنفی در ایران اشاره کرد و راهکارهایی برای بهبود عملکرد آن‌ها در حوزه توسعه پایدار و محیط زیست ارائه داد.

عضو تشکل علمی نخبگان وزارت نفت

تشکل‌ها یک انتخاب نیستند، بلکه ضرورتند

گفتگو: جعفر ساعی نیا

سیاست‌ها و برنامه‌های حفاظت از محیط زیست نقش مؤثری داشته باشند.

به‌طور کلی، تشکل‌های صنفی از طریق همکاری و هماهنگی با اعضا و نهادهای دیگر می‌توانند به حفظ محیط زیست کمک کرده و از تأمین پایداری محیط زیستی بهره‌مند شوند.

آیا تشکل‌های صنفی در ایران توانسته‌اند به وظیفه خود در قبال توسعه پایدار و حفظ محیط زیست عمل کنند؟

هیچ نظام اقتصادی مانا و پایدار نیست، مگر این‌که نهادهای پایداری خود را روی نهادهای مردمی بنا کرده باشند. تقویت سرمایه‌های اجتماعی، نوآوری، حمایت از عدالت، دسترسی به خدمات، نظارت بر عملکرد دولت‌ها و توانمندسازی اقتصاد و اشتغال نتیجه استفاده از تشکل‌هاست.

یکی از عواملی که منجر به ناکامی توسعه کشور شده است، کم‌توجهی و عدم کارکردگرایی و نتیجه‌بخش بودن تشکل‌های موجود است، زیرا شعارها جای علم و عمل نشسته‌اند.

تشکل‌های صنفی در ایران در زمینه توسعه پایدار و حفظ محیط زیست فعالیت‌هایی داشته‌اند، اما نتیجه‌گیری درباره عملکردشان کمی پیچیده است. در واقع، اگرچه تشکل‌های صنفی

با توجه به تجربه حضور چندین ساله در انجمن آموزش محیط زیست و توسعه پایدار ایران، نقش تشکل‌ها را در حفظ محیط زیست و توسعه پایدار چگونه ارزیابی می‌کنید؟

تشکل‌های صنفی نقش مهمی در حفظ محیط زیست دارند. نقش تشکل‌های صنفی در حفظ محیط زیست شامل موارد زیر می‌شود:

ارتقای استانداردها: تشکل‌های صنفی می‌توانند به‌وضوح استانداردها و دستورالعمل‌های حفاظت از محیط زیست را تعیین و ترویج دهند و از اعضای خود بخواهند که این استانداردها را رعایت کنند.

آموزش و آگاهی بخشی: تشکل‌های صنفی می‌توانند برنامه‌های آموزشی و آگاهی‌بخشی برای اعضا و نهادهای دیگر ارائه کنند، تا اهمیت حفظ محیط زیست و رویکردهای مؤثر را به آن‌ها توضیح دهند.

نظارت و اجرای قوانین: این تشکل‌ها می‌توانند نظارت بر اعضا و بررسی رعایت قوانین محیط زیستی را بر عهده بگیرند و اقدامات لازم را برای پیگیری تخلفات انجام دهند.

همکاری با دولت و نهادهای محلی: تشکل‌های صنفی می‌توانند در همکاری با دولت و نهادهای محلی در تدوین و اجرای

برخی موفقیت‌ها را به همراه داشته‌اند، اما هنوز چالش‌های زیادی در مسیر توسعه پایدار و حفظ محیط زیست وجود دارد که به برخی از این چالش‌ها اشاره می‌شود:

کمیود حمایت دولتی: نیاز به پشتیبانی بیشتر از سوی دولت و سایر نهادها برای تأثیرگذاری بهتر. نیاز به برنامه‌ها و سیاست‌های مؤثر برای تقویت نهادها و ایجاد همکاری‌های بیشتر بین دولت و جامعه مدنی.

مسائل مالی: محدودیت‌های اقتصادی که مانع از اجرای پروژه‌های بزرگ‌تر می‌شود. می‌توان با جلب سرمایه‌گذاری‌های خصوصی یا کمک‌های بین‌المللی، منابع مالی بیشتری برای پروژه‌ها تأمین کرد.

منازعات محلی: در برخی مناطق، تعارض منافع محلی و عدم همکاری میان تشکل‌ها ممکن است باعث کاهش اثرگذاری آن‌ها شود. برقراری ارتباط مؤثر و ایجاد توافق میان تشکل‌ها می‌تواند به حل این مشکلات کمک کند.

باید اذعان کرد، مجموعه‌های موفق اقتصادی، در نتیجه استفاده از ظرفیت‌های تشکلی شکل می‌گیرند، پس حلقه‌های میانی که همان تشکل‌ها هستند، دیگر یک انتخاب نیستند، بلکه ضرورتند. بخش خصوصی باید در قالب یک سمفونی هماهنگ حرکت کند تا به اهداف خود برسد. در کنار آن باید با توجه به مأموریت هر تشکل برای رسیدن به اهدافی که تعریف کرده، یک چشم‌انداز منسجم ترسیم شود تا دچار میوای کاری نشود. در این بین نقش آموزش در تحقق و عملی کردن مدیریت استراتژیک ضروری است.

تشکل‌های صنفی در ایران به‌عنوان نهادهای مدنی می‌توانند نقش مهمی در توسعه پایدار و حفظ محیط زیست ایفا کنند.

به‌طور کلی، تشکل‌های صنفی می‌توانند تأثیرگذار باشند، اما برای رسیدن به نتایج بهتر نیاز به همکاری و حمایت بیشتر از سوی دولت و جامعه دارند. و با رفع این چالش‌ها، می‌توان به پیشرفت بهتر و مؤثرتری دست یافت. با توجه به نقاط قوت و چالش‌های ذکر شده، تشکل‌های صنفی در ایران پتانسیل قابل توجهی برای تأثیرگذاری بر توسعه پایدار و حفظ محیط زیست دارند، به شرطی که بتوانند همکاری‌های لازم را با دیگر نهادها برقرار کنند و چالش‌ها را حل کنند. در این برهه زمانی نیاز است تشکل‌های بخش خصوصی ساماندهی شوند.

سرمایه اجتماعی یکی از عوامل توسعه‌یافتگی در کشور است؛ تشکل‌ها، اتحادیه‌ها و اصناف

نشان از سرمایه اجتماعی بالا دارد که باید هدف خاصی داشته باشند و برای انجام کار مشترکی تشکیل شوند و در کنار هم کار عام‌المنفعه‌ای انجام دهند.

سرمایه اجتماعی عامل پیونددهنده اصناف جامعه و مردم و بنگاه‌های اقتصادی است. همگرایی، همبستگی هنجارها، روابط اجتماعی و ساختارهای اجتماعی پیونددهنده جامعه هستند. سرمایه اجتماعی باعث افزایش کارایی و ایجاد فرصت‌هایی می‌شود که باید در جهت توسعه اقتصادی و اجتماعی از آن استفاده شود. سرمایه اجتماعی باعث امنیت و تعهد می‌شود و در ادامه شبکه اجتماعی را ایجاد می‌کنند.

در واقع، مشکل اصلی به حوزه کارکردها باز می‌گردد؛ باید تشکل‌ها تسهیل‌کننده باشند و با قوای سه‌گانه ارتباط مؤثری داشته باشند تا بتوانند در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌ها، نقش مهمی ایفا کنند و از ظرفیت قانونی قانون بهبود مستمر کسب‌وکار بهره‌مند شوند. دولت هم می‌تواند بخشی از وظایف خود را به تشکل‌ها تفویض کند.

باید از موازی‌سازی و ایجاد تضاد منافع در حوزه توسعه پایدار و حفظ محیط زیست جلوگیری شود و ساختار مناسبی ایجاد شود که در آن تشکل‌ها درصد حفظ این ارزش تلاش کنند.

◀ نقش محوری شورای گفت‌وگو در موضوع توسعه پایدار چیست؟

شورای گفت‌وگو به‌عنوان یک نهاد هماهنگ‌کننده، بین بخش خصوصی و دولت، نقش محوری در توسعه پایدار ایفا می‌کند. این شوراهای به‌دلیل ارتباط نزدیکی که با ذی‌نفعان مختلف دارند، به تبادل نظر و هم‌فکری در زمینه مسائل اقتصادی، اجتماعی و محیط‌زیستی می‌پردازند. به‌همین منظور به چند نقش مختلف شورای گفت‌وگو در توسعه پایدار اشاره می‌کنم:

تسهیل ارتباطات و هم‌افزایی: شورای گفت‌وگو به‌عنوان پل ارتباطی بین دولت و بخش خصوصی عمل می‌کند. این ارتباط، فرصتی برای تبادل نظرات، نیازها و چالش‌ها به وجود می‌آورد که می‌تواند به تصمیم‌گیری‌های بهتر منجر شود.

تشویق به همکاری‌های مشترک: شورای گفت‌وگو می‌تواند، با ایجاد توافقات و همکاری‌های مشترک بین دولت و بخش خصوصی، پروژه‌های توسعه پایدار را تسهیل کند. این همکاری می‌تواند شامل پروژه‌های زیرساختی، توسعه‌ی فناوری و افزایش بهره‌وری باشد.

سرمایه اجتماعی یکی از عوامل توسعه‌یافتگی در کشور است؛ تشکل‌ها، اتحادیه‌ها و اصناف نشان از سرمایه اجتماعی بالا دارد که باید هدف خاصی داشته باشند و برای انجام کار مشترکی تشکیل شوند و در کنار هم کار عام‌المنفعه‌ای انجام دهند. سرمایه اجتماعی عامل پیونددهنده اصناف جامعه و مردم و بنگاه‌های اقتصادی است. همگرایی، همبستگی هنجارها، روابط اجتماعی و ساختارهای اجتماعی پیونددهنده جامعه هستند.

شورای گفتگو
به عنوان یک نهاد
هماهنگ کننده،
بین بخش
خصوصی و
دولت، نقش
محوری در
توسعه پایدار
ایفا می کند. این
شوراها به دلیل
ارتباط نزدیکی
که با ذی نفعان
مختلف دارند،
به تبادل نظر و
هم فکری در زمینه
مسائل اقتصادی،
اجتماعی و
محیط زیستی
می پردازند.

تدوین سیاست های مناسب: شورای گفتگو با جمع آوری نظرات و تجربیات بخش های مختلف، می تواند به تدوین و بهبود سیاست های مرتبط با توسعه پایدار کمک کند. این سیاست ها باید با نیازهای واقعی جامعه و بازار مطابقت داشته باشد.

حمایت از نوآوری و تحقیق: با فراهم کردن بستر مناسب برای نوآوری و ایده های جدید، شورا می تواند به توسعه فناوری های پایدار و پروژه های نوآورانه در زمینه های مختلف کمک کند.

قابلیت رصد و ارزیابی: شورا می تواند به عنوان نهاد ناظر بر فرایندهای توسعه پایدار عمل کند و ارزیابی های دوره ای از پیشرفت ها و چالش های موجود ارائه دهد. این ارزیابی ها می تواند به بهبود مستمر سیاست ها و برنامه ها منجر شود.

توجه به جوانب اجتماعی و محیط زیستی: در بحث توسعه پایدار، شورای گفتگو می تواند به خصوص بر لحاظ کردن جوانب اجتماعی و محیط زیستی در اتخاذ تصمیمات تأکید ورزد، به طوری که توسعه اقتصادی با حفظ محیط زیست و بهبود کیفیت زندگی جامعه همراه باشد.

جلب مشارکت عمومی: شورای گفتگو می تواند به تشویق مشارکت عمومی در فرایندهای تصمیم گیری و سیاست گذاری کمک کند. این مشارکت می تواند از طریق برگزاری جلسات عمومی، کارگاه ها و مشاوره های اجتماعی انجام گیرد.

در نتیجه، شورای گفتگو با فراهم کردن فضای مناسب برای تبادل نظرات و همکاری های بین دولت و بخش خصوصی، نقشی اساسی در تحقق اهداف توسعه پایدار ایفا می کند. این نهاد می تواند به تقویت ارتباطات، تسهیل نوآوری و بهبود سیاست ها کمک کند تا به بهبود کیفیت زندگی و حفاظت از محیط زیست منجر شود.

◀ چه راهکارهایی برای توسعه پایدار و حفظ محیط زیست در ایران پیشنهاد می کنید؟

تدوین برنامه های محوری منسجم و منطبق بر الگوهای جهانی، پایبندی به معاهدات بین المللی اقتصاد پاک، بهره گیری از نگرش استراتژیک به الگوی تولید و مصرف انرژی الکتریکی، سالم سازی الگوی تولید و مدیریت الگوهای مصرفی فسیلی، سالم سازی استراتژی های سراسری برنامه هفتم توسعه، اعمال سیاست های تشویقی و بازدارنده متناسب با اقتصاد پاک، انتقال هوشمندانه و تدریجی یارانه های فسیلی به غیرفسیلی، فرهنگ سازی، تبلیغات و ترویج الگوهای مصرفی پاک و... را می توان از جمله مهم ترین راهکارها

و اولویت ها در رابطه با توسعه پایدار و حفاظت از محیط زیست عنوان کرد.

با توجه به عدم برنامه ریزی مؤثر و عدم تمایل جدی دولت و نهادهای دولتی جهت ورود به عرصه اقتصاد پاک، نقش راهگشا و کلیدی شکل ها و حتی شورای گفتگو در رابطه با هر یک از موارد فوق الاشاره، بسیار حیاتی و مهم است. اقدامات مهمی در قالب نقد، بررسی و تحلیل سیاست های موجود دولت، سنجش شکاف ملی موجود از الگوهای مروج اقتصاد پاک و نهایتاً اعلام هشدارهای پیاپی در رابطه با آثار نامطلوب اجتماعی در حال گسترش ناشی از عدم همراهی با الزامات توسعه پایدار جهانی، می تواند تنها بخشی از دستاوردهای کلیدی و حمایتی شکل ها و شورای گفتگو در صورت ورود جدی آن ها به مسائل زیست محیطی در ایران باشد. البته تأکید می کنم که هر نوع غفلت، بی توجهی، بی برنامه گی و عدم پایبندی عملیاتی به پیاده سازی توسعه پایدار و حفاظت از محیط زیست به منزله مرگ تدریجی اقتصاد ایران خواهد بود.

متأسفانه در شرایط کنونی، مشکلات اقتصادی و گرفتاری در مشکلات تأمین معیشت و فراهم کردن ضروریات زندگی عمومی اقشار جامعه، مباحث مربوط به توسعه پایدار و محیط زیست را در اولویت های آخر برای دولتمردان، سیاستگذاران اقتصادی و اجتماعی در ایران قرار داده است. این امر می تواند تبعات منفی بسیار سنگین و فراوانی را برای کشور به وجود بیاورد که نمونه بارز آن وضعیت فعلی دریاچه ارومیه و تبعات منفی و گسترده زیست محیطی آن است که از عدم حمایت مؤثر دولتی از احیای هدفمند نشأت می گیرد.

همچنین شکاف سیاست گذاری و عدم حضور مؤثر و فعال دولتمردان ایرانی در مجامع رسمی دولتی و اقدامات جهانی در رابطه با توسعه پایدار و حفاظت از محیط زیست، به شدت مشاهده می شود. حضور فعال در کلیه مجامع و پویش های جهانی در رابطه با مقابله با گرمایش زمین و ترویج توسعه پایدار، باید به اصل اساسی در عرصه ملی برای ایران تبدیل شود.

با توجه به شکاف علمی موجود در ایران نسبت به جوامع توسعه یافته و حتی در حال توسعه مثلاً آسیای جنوب شرقی، مشارکت علمی و حضور فعال در کلیه نشست ها، کنفرانس ها و ژورنال های تخصصی در رابطه با توسعه پایدار و محیط زیست می تواند به تدریج زمینه را برای پوشش و کاهش شکاف علمی موجود بین ایران با سایر کشورها فراهم آورد.